

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๔-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๑๓ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๑๓ มูลค่าข่าว ๒๓๘,๔๔๒.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

คิดถึงเสนีย์ เสาวพงศ์

จุ โลกเพื่อประชาชนสัมพันธ์ภายในรั้วที่มี
มาวางอยู่บนโต๊ะทำงานของหม เป็นโคมไฟ
ที่มีชื่อความประกอบสั้นๆ หลายย่อหน้า
บอกว่า...คิดถึงเสนีย์ เสาวพงศ์ หนึ่งในปกรจากไป
ของปฏิมาแห่งวรรณกรรมไทย
วันพุธที่ 16 ธันวาคม 2558
เวลา 15.00-18.00 น.
มติชนอคาเดมี
**พร้อมกันนี้ข้อความไปรษณียบัตรเพิ่มเติม
บอกว่าพึ่งเสนา "คิดถึง ต่างอ้าง งานของ
เสนีย์ เสาวพงศ์" โดย แคนอริยุ แสงทอง,
กฤษชัย เกศการณกุล และกล้า สมทวนิช
ดำเนินรายการโดย "โฮม-อชิป กลิ่นวิจิตร"**
หลังจากจบการฟังเสนามีการหยิบงาน
ประพันธ์อีกชิ้นหนึ่งของ "เสนีย์ เสาวพงศ์" มา
ทำเป็นละครเวทีเรื่อง "ขอให้อภัยเธอของเจ้า
เทียนี่ จึงเป็นที่ยาสุดท้าย"
โดยมีน้องๆ นักศึกษาจากคณะละครชา
ลูน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒเป็นผู้แสดง
ซึ่งผมเห็นแล้วได้แต่บอกตัวเองว่างานนี้ต้อง
ไปให้ได้

รวมถึงแบบเขียนอย่างศิลปะวรรณคดี และ
เที่ยวรอบโลก ซึ่งเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชา
สังคมศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เขียน
ร่วมกับหม่อมราชวงศ์ ปุริวัชร และชูสิริ จามรมา
**พูดง่าย ๆ ว่า "เสนีย์ เสาวพงศ์" เขียน
หนังสือได้ทุกประเภท**
ทั้งในต่างจังหวัด "เสนีย์ เสาวพงศ์" ยังเขียน
ความเรียงในนิตยสารศิลปวัฒนธรรมเป็นประจำ
กลางหนึ่งด้วย
แต่สำหรับผลงานที่โดดเด่น
และหลายคนในวงการวรรณกรรม
ต่างยกย่องเชิดชู กระทั่งนักอ่านรุ่น
หลังๆ ยังตามยกย่องกันจนถึงทุกวันนี้
ก็คือนิยาย และความรักของวิลยา
โดยเฉพาะนิยายที่ "อาจารย์ศรี
ศิลป์ บุญจรัส" เขียนเล่าไว้ในบท
ตามของหนังสืองานพระราชทาน
เพลิงศพกสิณีย์ บำรุงพงศ์ (เสนีย์
เสาวพงศ์) เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม
2557 บอกว่า...

ในที่สุดพวกเขาจึงออกไปทำงานในชนบท
การเรียนรู้อุปนิสัยของตัวละครค่อยพัฒนา
ไปทีละน้อย และการเรียนรู้นี้ก็คือการวิเคราะห์
สังคมไทยนั่นเอง
เช่นเดียวกับเรื่องความรักของวิลยาที่ "อาจารย์
ศรีศิลป์" เขียนเล่าออกมาด้วยความรักของวิลยาเป็น
นวนิยายเพื่อชีวิตที่เข้ามาต่างประเทศเช่นเดียวกับ
จนกว่าเราจะพบกันอีก (บทประพันธ์ของศรีบุรพา)
นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนปัญหา และเสนอแนะแนว
ทางแก้ไขปัญหาที่เป็นไปในรูปแบบสมถะ แล
เปลี่ยนความคิดเห็นแก่ตัวจะเสนอไปทุกกระ
"ความรักของวิลยาสร้างพัฒนาการให้
นวนิยายเพื่อชีวิตของไทย ด้วยการให้ภาพที่กว้าง
ขึ้นของปัญหาสังคม โดยใช้กลวิธีแบบรูปต่อที่
ซับซ้อน ตัวละครต่างสะท้อนแนวคิดหลากหลาย
และมาจากพื้นฐานทางสังคมที่ต่างกัน ความ
กลมกลืนระหว่างเนื้อหาทางสังคม และการเมือง
กับกลวิธีทางวรรณศิลป์ ทำให้นวนิยายเรื่องนี้เป็น
สุนทรียศาสตร์เพื่อประชนอย่างแท้จริง"

และเชื่อแน่ว่าหากใครที่เป็นแฟนแฟน
ของ "เสนีย์ เสาวพงศ์" คงมีผลงานบางอย่าง
เพราะอย่างที่ทุกคนทราบว่าคุณูปการทางด้าน
งานวรรณกรรมของ "เสนีย์ เสาวพงศ์" มีคุณค่า
อย่างบอกไม่ถนัดนักอ่านรุ่นหลังๆ อย่างมาก
เริ่มตั้งแต่กนิยายชัชชະของหมแต่ไม่มีข่าว
จากโตเกียว, ฟังแมนจู, ชีวิตบนความตาย, ความรัก
ของวิลยา, มิวสิค, ไฟเขียนบ้านในอะแนซอน, คนดี
ศรีอยุธยา, ได้ตามฤดู, ดิน น้ำ และดอกไม้
เรื่องสั้นก็มีพิมพ์ทะเล, ทานตะวันดอกหนึ่ง,
ผมเป็นคนไทย, แจงค์คัมภีร์
**สารคดีเจ็ดแผ่นดิน, นวนิยายด้านตะวันตก,
สาแหรกที่ ๑, เจาคัน บนเวลา และปฏิมากร
กวีนิพนธ์แสง และเสียงของอักษร**
เรื่องแปลสลลลันวาระสุดท้ายของเซวดีโคไป
คือลมมโฆงในนหยทหนึ่งของกาลเวลา

**"ในอีกใจ เสนีย์ เสาวพงศ์
แสดงให้เห็นถึงชีวิตของกนหม่มสาวที่ค่อย
พัฒนาการรับรู้ปัญหาของสังคม จนในที่สุดเขา
สละตนเพื่อเข้าร่วมช่วยเหลือประชาชนผู้ทุกข์
ยาก หม่มสาวเหล่านี้เป็นปัญหาชน มาจาก
ครอบครัวชาวนา ชนชั้นกลาง และแม้กระทั่ง
ชนชั้นสูง"**
"อันแสดงให้เห็นว่าเสนีย์ให้ความหวังกับ
คนหม่มสาวทุกระดับ เมื่อเขาเหล่านั้นได้รับการ
ศึกษา และรู้จักคิด เขาก็จะมองเห็นปัญหาสังคม
และสำนึกถึงการรับผิดชอบที่เขาควรปฏิบัติ
ในฐานะพลเมืองคนหนึ่ง"
"ลักษณะที่ทำให้เป็นกนิยายเพื่อชีวิต
ที่อาจเรียกว่าเป็นนวนิยายเพื่อประชาชนด้วยคือ
การให้ความสำคัญกับปัญหาของชาวชนบท แม้ว่า
ตัวละครทั้งหมดจะเป็นหม่มสาว แต่ก็หม่มสาว
ที่มองเห็นปัญหาสังคม ตระหนักถึงความรับผิดชอบ
ต่อสังคม"

"ดังนั้น เมื่อนำภาพชีวิตทั้งหมดมาต่อเข้าด้วยกัน
ก็จะได้ภาพของการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ
ยกระดับที่ดีขึ้น เนื้อหาของความรักของวิลยาใน
ส่วนต้นๆของทุกยุค เช่น เดือนศา,
โพธิ์ตร.ยง, เรอน ที่ละภาพ ซึ่งบุคคลเหล่านี้ได้
ต่อสู้ ถูกกับทเรียน จนพัฒนาไปสู่ความคิดเพื่อ
ประโยชน์ส่วนรวมในส่วนหลังของเรื่อง"
"จึงอาจสรุปได้ว่าหัวใจของความรักของ
วิลยา คือการเปลี่ยนแปลงไปสู่สภาพที่ดีกว่าของ
ชีวิตหลายชีวิต ซึ่งได้กลายเป็นผู้ดีแบบเสียทาง
เพื่อชีวิตใหม่ของประชาชน"
ที่ส่วนมาสนใจทั้งสิ้น
เพราะฉะนั้น ใครที่คิดถึง "เสนีย์ เสาวพงศ์"
ทั้งยังเป็นแฟนแฟน จึงมีควรรลาคณาเมื่ออย่าง
ถึง เพราะหม่มสาวจะได้ฟังหม่มของ "แคนอริยุ
แสงทอง" นักเขียนซีไรต์ ผู้ดังหนังสือของ "เสนีย์
เสาวพงศ์" ที่ตอนนี้อยู่ไม่รู้ว่าจะจะมาดังคิด ดัง
อ่านหนังสือเล่มไหน
แต่ก็เชื่อว่า "แคนอริยุ" น่าจะมีหม่มของ

การอ่าน และการคิดต่อผลงานของ “เสนีย์ เสาว
พงศ์” อย่างน่าสนใจ เพราะอย่างที่ทุกคนทราบ
ดีเขาเป็นนักเขียนคนหนึ่งในยุคปัจจุบันที่มีวิธีการ
สร้างตัวละครขึ้นมารับใช้ความคิดของผู้เขียนอย่าง
แยบยลคนหนึ่ง

**ดังนั้น ถ้าเขาจะมาวิเคราะห์ถึงตัวละคร
อย่างสาย สีมา,ยง อยู่บางยาง,รัชนี และวัลยา
ก็น่าจะเป็นมุมมองที่แตกต่างออกไป**

ยิ่งเมื่อมีนักเขียนรุ่นใหม่อย่างศุภชัย เกศการุณ
กุล และกล้า สมุทวณิช มาร่วมต่างคิด ต่างอ่านด้วย
ผมเชื่อแน่ว่าแค่คิดตอนนี้ก็คุ้มแล้ว

แล้วจะมีเหตุผลอันใดที่เราๆ ท่านๆ จะไม่ไป
ฟังกัน

แล้วเจอกันนะครับ

**ตามวัน เวลา สถานที่ข้างบน ที่ผมแนะนำ
ไปแล้ว**